

Autor: Jason Reza Jorjani

Jestliže se má Nová pravice stát intelektuálním a duchovním předvojem indoevropského světa, musíme si my, archeofuturisté, přiznat, že samotná idea *sofia perennis* (věčné moudrosti) – jejíž kořeny lze vysledovat do středověkého Íránu – je ze své podstaty protifilozofická a že muži jako Evola nebo Guénon se ve své legitimizaci islámu zásadně mýlili.

Nedávno jsem byl požádán think-tankem organizace Íránská renesance, k níž patřím, abych promluvil o tom, zda a do jaké míry se v Íránu během tzv. „islámského zlatého věku“ odehrálo něco, co by bylo hodno označení „filozofie.“ Přestože bývají prezentace tohoto typu zpravidla neveřejné a přes obzvlášť kontroverzní obsah této řeči, původně nazvané „Kde je íránský Hegel?“, ji moderátor akce podle všeho považoval za natolik poučnou, že se ji rozhodl zveřejnit. Jelikož je tak jako tak celá věc venku, nevidím větší problém v tom podělit se s vámi o výrazně zredigovanou část této prezentace, jež má zásadní význam pro ideologickou strukturu hnutí Nové pravice.

(Pokračování textu…)